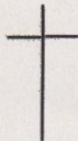

MIJN VREDE
GEEF IK U

Herinnering aan
DINY KARNEBEEK

Een vrouw, een dochter, een zus, van wie je zoveel gehouden hebt, kun je nooit meer verliezen. Zij blijft nabij, en niet alleen maar in herinnering.

Dat is goed, dat is om dankbaar voor te zijn.

Diny is geboren in Haaksbergen op 8 oktober 1933. Bijna 24 jaar was ze, toen ze trouwde met Herman Rupert. Lang hebben zij uitgezien naar de komst van een kind, hun kind Annelinde. Rijkdom is dat, hoogtepunt van hun leven. Tien jaren waren hun gegeven om te genieten van dat geluk. Maar is geluk wel te meten met de reeksen jaren, of valt liefde buiten de tijd, en gaan liefde en geluk niet eerder in de diepte.

Toch, voor ons gevoel is Diny te vroeg gestorven; 45 jaar is zij geworden. Zij overleed in het ziekenhuis de Stadsmaten te Enschede op 10 augustus 1979.

Haar lichaam rust op het kerkhof te Haaksbergen, maar haar wezen blijft bij ons, en wij geloven dat zij leeft bij God.

Voor ons verdriet zoeken we een gedachte om aan vast te houden.

„Ik loop echt niet zolang rond op deze wereld. Ik krijg tussen de eeuwigheid voor m'n geboorte en de eeuwigheid na m'n dood heel even de tijd om te parkeren op onze kleine planeet.

Ik heb m'n parkeermeter. De wijzer kan ik niet terugzetten of verder laten lopen.

Moet ik dan niet proberen m'n leven te parkeren in de zon! Mooie dagen maken! Verwonderd zijn over het licht, over de liefde, over de goede mensen en de goede dingen. Vriendelijk en hartelijk zijn voor de oude man die weet dat zijn parkeertijd om is, voor de zieke, de gehandicapte, de misdeelde, de ontgoochelde en de vele ongelukkigen die geen plaats meer vonden in de zon. Mooie dagen maken voor hen en voor alle mensen om me heen. Meer hoeft ik eigenlijk niet te doen om zelf gelukkig te zijn.”

In deze gedachte hervinden we, wat Diny probeerde te zijn.

We bidden, dat God haar doet delen in zijn heerlijkheid.

Voor uw deelneming zegt de familie u haar oprechte dank.